

Valeri Gavrilin
Johdatus säveltäjän pianomusiikkiin

Musiikin koulutusohjelma
Musiikkipedagogi
Opinnäytetyö
20.11.2009

Ekaterina Kaianen

TIIVISTELMÄSIVU

Koulutusohjelma Musiikki	Suuntautumsvaihtoehto Musiikkipedagogi	
Tekijä Ekaterina Kaianen		
Työn nimi Valeri Gavrilin. Johdatus säveltäjän pianomusiikkiin.		
Työn ohjaaja/ohjaajat Annu Tuovila		
Työn laji Opinnäytetyö	Aika Marraskuu 2009	Numeroidut sivut + liitteiden sivut 39
<p>TIIVISTELMÄ</p> <p>Opinnäytetyöni aiheena on venäläisen nykysäveltäjän Valeri Gavrilin elämänvaiheiden suomentaminen sekä hänen pianomusiikkinsa (erityisesti hänen tuotantonsa kouluikäisille lapsille). Työ koostuu kirjallisesta raportista, joka sisältää Gavrilin henkilöhistorian, hänen ajatuksiaan taiteen tekemisestä sekä luettelon hänen sävellyksistään soolopianolle.</p> <p>Työn pääasiallisina lähteinä olen käyttänyt Gavrilin omia kirjallisia teoksia, muun muassa "O muzyke i ne tol'ko" ("О музыке и не только", 2003) sekä Natalia Gavrilin kokoamaa kirjaa "Etot udivitel'nyj Gavrilin" ("Этот удивительный Гаврилин", 2008), jossa on Gavrilinia tunteneiden ihmisten muistelmia säveltäjästä sekä hänen taiteestaan. Molempien kirjat ovat venäjän kielellä ja ne on julkaissut pietarilainen kustannusyhtiö Kompozitor.</p> <p>Työni sai alkunsa siitä, että kukaan tuntemistani pianonsoiton opettajista Suomessa ei tuntenut Gavrilin merkittävää ja monella tavoin mielenkiintoista ja korkeatasoista pianotuotantoa. Toivon, että Gavrilin lapsille ja nuorille suunniteltu pianomusiikki vakiintuu osaksi suomalaisten pianonsoittajien ohjelmistoja ja monipuolistaa musiikkiopistojen ohjelmistovalintoja.</p>		
Teos/Esitys/Produktio		
Säilytyspaikka Metropolia Ammattikorkeakoulu kirjasto/Ruoholahti		
Avainsanat Valeri Gavrilin, säveltäjä, piano, opetusmateriaali, ohjelmisto		

Degree Programme in Classical Music		Specialisation Music education
Author Ekaterina Kaianen		
Title Valery Gavrilin. Guide to composer's piano music		
Tutor(s) Annu Tuovila		
Type of Work Bachelor's Thesis	Date November 2009	Number of pages + appendices 39
<p>ABSTRACT</p> <p>The topic of my thesis is the remarkable Russian composer Valery Gavrilin and his piano music. The work contains the written part which includes a biography of Gavrilin, an introduction to his thoughts on creating music and art and a catalogue of his solo piano music.</p> <p>My primary literary sources were two books. The first one was written by the composer himself: "O muzyke i ne tol'ko" ("О музыке и не только"), which contains his notes from several decades.</p> <p>The second one by the title of "Etot udivitel'nyj Gavrilin" ("Этот удивительный Гаврилин"), contains a number of essays written by Gavrilin's friends and colleagues. The edition of the last book was made by the composer's wife, Natalya Gavrilina in 2008.</p> <p>This thesis was inspired by the fact that none of the Finnish piano teachers I know had heard of this great composer and his unique piano music. I hope that Gavrilin's marvellous piano literature will enrich the programmes of many concerts and repertoires of all lovers of piano music.</p>		
Work / Performance / Project		
Place of Storage Metropolia University of Applied Studies. Library Ruoholahti		
Keywords Valery Gavrilin, composer, piano, piano repertoire for children		

Sisällys

1 Johdanto.....	2
2 Valeri Gavriilin henkilöhistoria.....	3
2.1 Lapsuus ja nuoruusvuodet, Vologda	3
2.1.1 Valeri Gavriilin perhetausta.....	3
2.1.2 Lastenkoti, ensimmäinen kosketus musiikkiin.....	4
2.2 Opiskeluaika, Pietari.....	6
2.2.1 Oppilaana Pietarin konservatorion erikoismusiikkikoulussa	6
2.2.2 Konservatorio-vuodet 1958-1964	6
2.3 vv. 1969-1999.....	8
2.4 Tiivistelmä Valeri Gavriilin elämänvaiheista.....	9
3 Valeri Gavriilin taiteilijana, ajattelijana ja opettajana	12
3.1 Ajatuksia musiikista ja sen ymmärtämisestä	12
3.2 Gavriilin opettajana	13
4 Valeri Gavriilin säveltäjänä.....	15
4.1 Taustaa	15
4.2 Valeri Gavriilin musiikin tyylistä	18
5 Valeri Gavriilin pianomusiikki	20
5.1 Gavriilin pianistina	20
5.2 Valeri Gavriilin soolopianoteokset	21
5.2.1 Lapsille sävelletyt pianokappaleet	22
5.2.2 Gavriilin alkeisopetuksesta ja omasta opetusmetodistaan.....	22
5.2.3 "Taruja"-sarjan tekstien suomennokset	24
6 Valeri Gavriilin soolopianoteosten luettelo.....	27
Lähteet	38

1 Johdanto

Muistellessani omia opiskeluvuosiani musiikkikoulussa tuli ensimmäisenä mieleeni reilun kahdeksan vuoden aikana soitetusta ohjelmistosta kaksi kappaletta. Toinen niistä on raskasmielinen melankolinen tummin värein sävytetty Kalinnikovin "Venäläinen Intermezzo". Toinen on Gavriliinin "Kenraali kävelee"- sävellys, jonka alkutahtien pontevasti vasemmalle jalalle ontuileva kuvaus rähjäisestä kenraalista painui lähtemättömästi mieleen.

Kun kerroin hauska muistelmasta opiskelukavereille, kävi ilmi ettei kukaan heistä eikä tuntemistani pianonsoiton opettajistakaan ollut koskaan kuullut sen nimisestä säveltäjästä kuin Valeri Gavriliin. Täydelliseksi yllätyksekseni eräs viulisti mainitsi kuulleensa jostakin Gavriliinin opetusmateriaalista. Kävi myös ilmi, että eräs pianonsoiton harrastaja oli samaan aikaan tämän työn kirjoittamisen kanssa parhaillaan soittamassa Gavriliinin kuusikätsivallisia.

Itsellänikään ei ollut minkäänlaista tietoa säveltäjästä, hänen tuotannostaan eikä hänen elämästään. Laajasti yleissivistynyt äitini sen sijaan osasi nimetä hänen balettinsa "Anjuta". Näin ollen päätin tämän opinnäytetyön puitteissa luoda lyhyehkön katsauksen säveltäjä Valeri Gavriliinin elämään ja tuotantoon sekä keskittyä erityisesti hänen kahdelle kädelle säveltämänsä pianomusiikkiin.

Esittelen ensin Valeri Gavriliinin elämää sekä hänen ajatuksiaan taiteesta, pianonsoitosta ja sen opettamisesta. Sen jälkeen käsittelen lyhyesti säveltäjän pianomusiikkituotantoa. Työn lopussa on Gavriliinin soolopianoteosten luettelo, jonka olen kääntänyt suomeksi.

Luettelon alkuperäisen venäjänkielisen version on laatinut säveltäjän vaimo, Natalia Gavriliina ja sen on julkaissut vuonna 2007 pietarilainen Kompozitor-kustantamo. Muista käyttämistäni lähteistä voisin mainita Gavriliinin kirjoituksista koostuvan kirjan "O muzyke i ne tol'ko" ("О музыке и не только") sekä Gavriliinin kollegoiden muistelmista kootun kirjan "Etot udivitel'nyj Gavrilin" ("Этот удивительный Гаврилин").

Toivon, että tätä työtä voivat hyödyntää kaikki suomenkieliset pianoharrastajat ja -opiskelijat, jotka kiinnostuvat Valeri Gavriliinin hienosta pianomusiikista. Näin Valeri Gavriliinin teokset rikastuttaisivat piano-ohjelmistoa myös täällä Suomessa.

2 Valeri Gavrilinin henkilöhistoria

Suurten säveltäjien elämäkerrat muistuttavat usein toisiaan. Yleensä kerrotaan musikaalisesta perhetaustasta, joka on mahdollistanut varhain alkaneen säännöllisen sekä tavoitteellisen musiikin harrastuksen. Vanhempien ehdoton tuki on saanut aikaan hyvälle opettajalle pääsyn ja sittemmin seuranneet ammatilliset musiikkiopinnot arvostetuimmista oppilaitoksista. Oman tyylin löytäminen on usein menestyksen takeena ja lopulta seuraa yleiseen tietoisuuteen nousu.

Valeri Gavrilinin elämä noudatti aivan toisenlaista kaavaa. Huolimatta siitä, että hän ei koskaan pitänyt itsestään meteliä ja pysytteli sivussa musiikkielämän valtavirrasta, hänen sävellyksiään soitetaan niiden ehdottoman korkeatasoisten taiteellisten ansioiden sekä musiikin ilmaisukielen yksinkertaisuuden ja vilpittömyyden takia.

2.1 Lapsuus ja nuoruusvuodet, Vologda

2.1.1 Valeri Gavrilinin perhetausta

Valeri Gavrilin syntyi Vologdassa, silloisessa Neuvostoliitossa, 17. elokuuta 1939. Hänen äitinsä, Klavdia Gavrilina oli ammatiltaan opettaja. Isä, Aleksandr Belov työskenteli kansansivistysviraston kunnallisessa yksikössä Sokol-kaupungissa (35 kilometriä Vologdasta pohjoiseen). Pian kuitenkin puhkesi Toinen maailmansota, johon Valerin isä lähti vuonna 1941 vapaaehtoisena. Aleksandr Belov kaatui vuonna 1942 Pietarin lähellä.

Ennen sotaa Valeri asui äitinsä kanssa Kadnikovo -kylässä, jossa Klavdia työskenteli lastenkodissa. Vuonna 1941 he muuttivat Perhurjevo-nimiseen pikkukylään, jossa tien toisella puolella sijaitsevassa kylässä Valerin äiti sai työpaikan lastenkodista. Täällä, Vozdvizhenjessa, Valeri ja hänen siskonsa Galina aloittivat koulunkäynnin. (Serova 2008.)

Äidin ollessa työssä lastenkasvatuksesta perheessä vastasi pääosin Gavrilinin kummitäti, Askliada Kondratjeva. Silloin, sota-aikaan Valerin asuinympäristö koostui pelkästään naisista. Se jätti syvän jäljen pikkupojan mieleen - myöhemmin kirjoituksissaan hän kutsuu kotikyläänsä "naisten kyläksi", sillä kaikki kylän miehet olivat lähteneet sotaan. (Bjalik 2008; Dolukhanova 2008.) Paljon myöhemmin Gavrilin kirjoitti niistä ajoista: (Bonfeld 2005, 568): "Täältä, Vologdasta, olen saanut taiteeni päällimmäisen ajatuksen. Luulen, että se on teema naisten kohtalosta, naisten luonteesta, koska kaikki nämä

vuodet tärkeimmät ihmiset elämässäni olivat naisia: oma äitini, kummiäitini sekä opettajani lastenkodissa”. Yllä mainitut vaikutteet voi löytää ehkä parhaiten Gavriliinin laulusarjoista, kuten Saksalaisesta sekä Venäläisestä vihkoista.

Lapsuudenkylässä vietetyltä ajalta Gavriliinilla oli paljon muistoja, joukossa myös musiikkikokemuksia (Bonfeld 2005, 568): ”Minähän sävellän ja elän vain sillä, mitä olen saannut lapsuuden aikana omassa kotikylässäni. Se kaikki elää minussa”.

Pikkupoikana Gavriliin haaveili harmonikan soittajan urasta. Tähän aikaan se oli arvostettu ammatti kylässä, mutta ”äidin mielestä se ei ollut kunnon ihmisen arvoinen työ” (Bonfeld 2005, 568). Ei siis voida sanoa, että äiti olisi kannustanut Valeria musiikin harrastamiseen, hän halusi nähdä poikansa mieluummin eläinlääkärinä tai matemaatikkona (Bonfeld 2005, 568).

Sodan loppu ei tuonut perheelle helpotusta elämään. Vuonna 1950 Gavriliinin äiti pidätettiin ja lähetettiin vankileirille. Musiikintutkija Bjalik kertoo (2008, 253): ”Ei ole vaikea kuvitella, miten suuri järkytys se on ollut herkälle ja haavoittuvalle Valerille. Huolimatta siitä, että äidin tuomio ei ollut poliittinen, vaan häntä syytettiin talouteen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka tapahtuivat yhden työntekijän toimesta, jo se tosiseikka, että äiti oli ollut vankilassa vaivasi ja seurasi Gavriliinia sekä myös etäännytti hänet ihmisistä. Luulen, että tapahtuneen jälki on pysynyt hänen sielussaan elämän loppuun asti”. 11-vuotias Valeri joutui Vologdaan, lastenkotiin.

Koko elämänsä ajan Gavriliin koki lapsuuden kodin sekä vanhempiansa menetyksen erittäin raskaana asiana. Hän vältteli puhumasta oman perheen historiasta ja vain muutamille läheisille ystävilleen hän kertoi, että hänen vanhempansa elivät avoliitossa. Myös sen takia Gavriliinilla oli äitinsä sukunimi. Kouluaikana hän sen sijaan kertoi sukunimensä muodostuneen niin, että tullessaan opiskelemaan Pietariin kaupungissa jo asui eräs toinen Belov-niminen säveltäjä. (Bjalik 2008.)

2.1.2 Lastenkoti, ensimmäinen kosketus musiikkiin

Lastenkodissa, missä Valeri asui, oli vilkas kulttuuri- ja musiikkielämä. Siellä Gavriliin sai ensimmäisen todellisen impulssin musiikin harrastamiseen. Lastenkodin asukit olivat maataloustöiden lisäksi (suurin osa ruoasta viljeltiin lastenkodille kuuluneella maatilalla) mukana kuoro- ja orkesteritoiminnassa. Orkesteri koostui kansansoittimista ja sieltä lienee peräisin Gavriliinin vahva kiinnostus kansanmusiikkiin. Talossa toimi myös tanssiluokka. Gavriliin osallistui innokkaasti lastenkodin musiikilliseen toimintaan. Pian Gavriliin itse tuli

kysymään lupaa käydä pianisti ja piano-pedagogi Tatjana Tomashevskajan tunneilla. Heidän kohtaamisensa osoittautui erittäin onnekaaksi, sillä myöhemmin kävi niin, että Tomashevskaja muutti pienen pojan elämän.

Piano-opettajan mukaan jo ensitapaamisessa pojan kanssa (silloin Valeri lauloi kuorossa) kiinnitti huomiota tämän poikkeuksellinen musikaalisuus. (Tomashevskaja 2008.)

Kuva 1. Gavrilin opettajansa T. Tomashevskajan kanssa.

Vologda, 7. huhtikuuta 1997.

Lähde: Tomashevskaja 2008, 17

Koska Valeri oli kuitenkin aloittanut musiikin harrastamisen suhteellisen myöhään ja tiesi sen itse, "hän halusi saada tietää kaiken kerralla" (Tomashevskaja 2008, 23). Gavrilinin piano-opetus alkoi nuotinluvusta, tutustumisesta eri soittimiin ja "jo ensi askelista alkaen, hän pyrki omatoimiseen työskentelyyn" (Tomashevskaja 2008, 24).

Kahden vuoden kuluessa Valeri edistyi musiikkiopinnoissaan niin paljon, että Pietarin Konservatorion dosentti I. Belozevski, joka kävi kuuntelemassa Gavrilinin soittoa sekä hänen sen aikaisia sävellyksiään Vologdan musiikkikoulussa, suositteli tätä välittömästi pyrkimään Pietarin Konservatorion eikoismusiikkikouluun.

Puolessatoista vuodessa Tomashevskajan piano-oppilaana Gavrilin ehti siis myös säveltää. Silloin syntyivät muun muassa kaksi valssia, kaksi polkkaa, Andante, Partituuri kuorolle ja solisteille, Laulu kissasta (lastenyhtyeelle) ja joukko muita lauluja (Tomashevskaja 2008).

Ennen pääsykokeisiin lähtemistä Tomashevskajan oli kuitenkin suostuteltava Valerin äiti antamaan lupa lähteä Pietariin. Se ei onnistunut helposti, sillä äiti näki poikansa tekniillisen korkeakoulun oppilaana ja tulevaisuudessa ehkä insinöörinä tai matemaatikkona. Lopulta äiti kuitenkin myöntyi Tomashevskajan pyyntöön ja Valeri lähti pääsykokeisiin Pietariin. (Tomashevskaja 2008.)

2.2 Opiskeluaika, Pietari

2.2.1 Oppilaana Pietarin konservatorion erikoismusiikkikoulussa

Pietarin Konservatorion erikoismusiikkikoulu sijaitsee Pietarissa ja muistuttaa toimintatavoiltaan sisäoppilaitosta, vaikka osa oppilaista asuukin omissa kodeissaan. Sitä käyvät musiikillisesti poikkeuksellisen lahjakkaat kouluikäiset lapset. Yleissivistävien aineiden lisäksi oppilaat saavat musiikinopetusta. Koulu on näin esiaste Konservatorio-opinnoille.

Valeri Gavrilin kävi pääsykokeissa ja pääsi suoraan koulun seitsemännelle luokalle. On selvää, että Pietariin pääseminen kotikaupungin lastenkodista oli suuri elämänmuutos tulevan säveltäjän elämässä. Kuitenkin hän sopeutui hyvin - olivathan koulun asuntolassa asuvat nuoret ainakin jossakin määrin hänen kaltaisiaan: hekin asuivat ilman vanhempiaan ja kaikilla oli samanlainen kiinnostuksen kohde - musiikki. (Belodubrovski 2008; Voiler 2008.)

Gavrilin oli oppilaana kuitenkin sillä tavalla poikkeuksellinen, että ennen Pietarin pääsykokeita hän ehti opiskella pianonsoittoa kotikaupungissaan Tomashevskajan johdolla ainoastaan kaksi ja puoli vuotta, kun taas suurimmalla osalla oppilaista oli takana jo miltei kymmenen vuotta tehokasta opetusta ja satoja tunteja harjoittelua 4-vuotiaasta lähtien.

Musiikkikoulussa Gavrilin opiskeli ensin klarinetin soittoa M. A. Jushkevichin johdolla. Tekniikan kehittämisen kannalta aikaa oli kuitenkin jo ratkaisevasti menetetty ja Valeri siirtyi E. S. Gugelin pianoluokkaan. Sielläkin muut kuoulun oppilaat olivat jo niin paljon pidemmällä, että lopulta Gavrilin palasi sävellyksen pariin S. J. Volfensonin juuri perustettuun sävellysluokkaan. Näiltä ajoilta ovat säilyneet muun muassa sävellykset Pianokappaleet sekä Jousikvartetto Nro 1. (Belodubrovski 2008.)

2.2.2 Konservatorio-vuodet 1958-1964

Musiikkikoulun jälkeen Gavrilin pääsi jatkamaan opintojaan Pietarin Konservatorioon, pääaineenaan sävellys. Seuraavana vuonna Gavrilin meni naimisiin historioitsija Natalia Steinbergin kanssa ja perusti perheen. Vuotta myöhemmin heille syntyi poika, Andrei.

Nuoren perheen taloudellinen tilanne oli vaikea ja Gavrilin otti vastaan kaiken työn, jonka vain ehti tehdä. Hän työskenteli muun muassa jonkun aikaa jopa tanssiyhtyeen harjoituspianistina. Työ ja opiskelu eivät niveltyneet sopusuhtaisesti yhteen. Gavrilinin

sävellyksen professori Evlahov ei ollut tyytyväinen oppilaansa käyttäytymiseen, tuntien väliin jättämiseen ja kaiken tämän seurauksena myös laulusarjaan "Ensimmäinen saksalainen vihko" (H. Heinen runoihin). Lopulta tilanne rauhoittui ja Evlahov kuitenkin hyväksyi tämän laulusarjan komannen vuosikurssin suoritukseksi. (Belov 2008; Bonfeld 2008.)

Kiinnostus kansanmusiikkiin pelasti silloin säveltäjän ammatilliset opinnot. Kolmannen vuosikurssin päättymisen jälkeen Gavrilin vaihtoi kansanmusiikkiosastolle professori Rubtzovin luokalle. Hänen johdollaan Gavrilin myös suoritti konservatorio-opintonsa loppuun. (Bonfeld 2005, 568.)

Vuonna 1961 Konservatorion rehtorina toiminut ja myös ansiokkaana pianistina tunnettu Pavel Serebrjakov oli tarjonnut Shostakovitsille mahdollisuutta ohjata säveltäjien jatko-opiskeluryhmää. Gavrilin sai samana vuonna myös sävellyksen opinnot loppuun ja Evlahov suositteli tätä oppilaaksi Shostakovitsille. Sama "Saksalainen vihko" toimi näytteenä myös jatkokoulutuksen pääsykokeiden yhteydessä, mutta tällä kertaa se sai arvoisensa kritiikin ja herätti positiivista huomiota myös professoreiden keskuudessa. Gavrilin pääsi sisään, mutta ei kaikkien yllätykseksi hakenut Shostakovitsille vaan Evlahoville. (Belov 2008.)

Myöhemmin Gavrilin esitti usean eri syyn Evlahoville hakeutumiseen. Säveltäjä Gennadi Belov (2008, 84) muistelee: "Tuskin Gavrilin pystyy tarkkaan määriteltyyn päivämäärään mennessä (jolloin Shostakovits tulee Moskovasta Pietariin pitämään tunteja) kirjoittamaan pakollisen määrän sivuja. Hänelle [Gavrilinille], musiikin kirjoittamisen prosessi on hyvin arvaamaton, eikä hän sen takia pysty myöntymään sellaiseen käytäntöön, jolloin kerran kuussa (tai kaksi kertaa kuussa) pitää kuitata tietty määrä musiikkia... Luulen, että toinen syy, jota ystäväni ei kertonut suoraan, oli se, että siihen aikaan hänen omaperäiset taiteelliset päämääränsä olivat jo muotoutuneet ja ne olivat jossakin määrin Shostakovitsin opin vastaisia". Toisesta lähteestä myös selviää: "Gavrilin vastasi, että Shostakovits on niin suuri, että hänen seurassaan hän [Gavrilin] tuntee olonsa epä mukavaksi, häntä nolostuttaa" (Nevolovich 2008, 167).

Gavrilin ei koskaan saanut suoritettua jatkotutkintoa loppuun. Virallisten papereiden mukaan opinnot keskeytyivät terveyssyistä, mutta todellisuudessa on paljon mahdollista, että säveltäjän identiteetti oli jo silloin muotoutunut niin vahvaksi ja omaperäiseksi, ettei hän halunnut enää alistua jäykkiin kaavoihin ja normeihin. (Bonfeld 2005, 568.)

2.3 vv. 1969-1999

Vuosikymmen Konservatoriosta valmistumisen jälkeen oli säveltäjän elämässä täynnä tarmokasta työtä kaikissa mahdollisissa tyyllilajeissa. Gavriilin sävelsi monenlaisia sävellyksiä: yksinlauluja, paljon musiikkia teatteriin ja elokuvaan, lukuisia laulusarjoja. Suurimuotoisista teoksista voisi mainita oratorio-näytelmän "Skomorohi" ("Kemeljanttarit", "Скоморохи").

Kuten Shostakovits toivoi ja odottikin nuorelta säveltäjä-lupaukselta (Shostakovits 2008), laajamuotoisista teoksista Gavriilin elämän seuraavana jaksossa (noin 1979-1989) syntyivät "Perezvony" -kuorosinfonia ("Перезвоны", 1979) ja baletti Anjutan ("Анюта", 1982). Molemmat teokset herättivät huomiota ja kiinnostusta sekä vahvistivat säveltäjän suosiota yleisön keskuudessa. Televisioversio baletista Anjuta valmistui vuonna 1982 ja myöhemmin, vuonna 1986 Anjutan esitykset toteutettiin Napolissa, Teatro di San Carlissa, Moskovan Bolshoissa sekä muun muassa Vilnassa ja Riikassa.

Vuodesta 1989 lähtien Gavriilina vaivasivat terveysongelmat. Vuonna 1990 hän sai jo toisen sydänkohtauksen. Jatkuvat kivut vaikuttivat hermostoon ja yleiseen mielentilaan negatiivisesti. (Korogodski 2008.) Sairauksista huolimatta Valeri Gavriilin kuitenkin jatkoi omien teostensa toimittamista ja myös sävelsi. Paljon aikaa veivät myös lukuisat konsertit sekä säveltäjän kotiseudulla Vologdassa, jossa yleisön kiinnostus hänen musiikkiaan kohtaan oli suurta, että myös Pietarissa.

Kuva 2. V.Gavriilin. Lähde:
www.kino-teatr.ru
30.10.2009

Valeri Gavriilin kuoli yllättäen sydänkohtaukseen kotonaan 28. tammikuuta vuonna 1999.

2.4 Tiivistelmä Valeri Gavrilinin elämänvaiheista

Tässä osiossa kertaan Valeri Gavrilinin elämän päävaiheet. Olen asettanut vuosiluvut ja niitä vastaavat tapahtumat taulukko-muotoon, jotta lukija voisi saada nopealla silmäyksellä tiivistetyn tiedon säveltäjän elämästä sekä hänen tuotantonsa tärkeimmistä teoksista.

1939	Syntyi 17.08. Vologdassa
1939-1941	Asui äitinsä kanssa Kannikov-kaupungissa (Vologdan alue)
1941	Gavrilinin isä lähti vapaaehtoisena sotaan ja kaatui Pietarin lähellä
1941-1950	Asui Perhurjevo-kylässä, kävi koulua Vozdvizhenjessa.
1950	Äidin pidätys, Valeri lähetettiin lastenkotiin.
1951	Aloitti musiikin opiskelun Vologdan musiikkikoulussa, opettajana T. Tomashevskaja.
1953	Pietarin Konservatorion dosentti I. M. Belozemtzev kuuli Gavrilinin soittoa ja suositteli pojan lähettämistä Pietariin, Konservatorion erikoismusiikkikouluun.
1953-1958	Pietarissa, oppilaana Konservatorion erikoismusiikkikoulussa; opiskeli klarinetin soittoa M. A. Jushkevichin johdolla, pianoa E. S. Gugelin ohjauksella, ja sävellystä S. J. Volfensonin luokalla. Sävellyksistä: Pianokappaleet, Jousikvartetto Nro 1.
1958 - 1963	Opiskelu Pietarin Konservatoriossa teorian ja sävellyksen koulutusohjelmassa.

1959	Meni naimisiin historioitsija Natalia Steinbergin kanssa. Ensimmäinen kansanmusiikkitutkimusmatka Pihkovan alueelle.
1959-1982	Sävelsi musiikkia yhteensä 38 näytelmään eri teattereihin Pietarissa.
1959-1983	Sävelsi yli 50 yksinlaulua eri runoilijoiden teksteihin.
1960-1992	Sävelsi 96 kappaletta pianolle. Joukkoon kuuluu myös neljälle kädelle sävellettyjä teoksia.
1960	Poika Andrein syntymä; muita kansanmusiikkimatkoja Pietarin alueelle; laulusarja "Saksalainen vihko" H.Heinen runoihin.
1963	Siirtyi kansanmusiikki-osastoon, jossa opettajanaan F. Rubtzov
1964	Valmistui Konservatoriosta; sävellyksen ja musiikkitieteen päättötodistukset.
1965	laulusarja "Venäläinen vihko"; ensimmäinen julkaistu lehtiartikkeli "1900-luvun kuoromusiikki" lehdessä "Vechernij Leningrad" ("Вечерний Ленинград"); Säveltäjien Liiton jäseneksi.
1965-1974	Opetti sävellystä sekä teoria-aineita Pietarin konservatorion alaisessa Rimski-Korsakov-Musiikkikorkeakoulussa.
1966-1993	Sävelsi musiikkia 11 elokuvaan.
1969-1970	Työskenteli toimittajana "Sovetskij kompozitor" -musiikkikustantamossa ("Советский композитор").
1970	Laulusarja "Vuodenajat".

1970-1993	Laulusarja "Ofelian laulut", W. Shakespearin runoihin.
1972	Laulusarja "Saksalainen vihko nro II" H. Heinen runoihin. Gavriinia kasvattanut kummiäiti Kondratjeva kuoli.
1973-1975	Lopetti opettamisen, sävelsi lukuisia laulusarjoja.
1976	Ensimmäinen nimikkokonsertti Pietarissa.
1978	Äidin kuolema.
1981	Televisioelokuva "Kompozitor Valeri Gavriilin", nimikkokonsertteja Pietarin Filharmonian pienessä salissa.
1981-1982	"Perezvony"-kuorosinfonian sävellys ("Перезвоны"). Baletti-elokuva "Anjuta" ("Анюта");
1982	ensimmäinen nimikkokonsertti Pietarin Filharmonian Isossa salissa sekä Moskovan konservatorion Suuressa salissa.
1983	Lapsenlapsen syntymä.
1986	Baletti Anjutan esitykset Napolissa, Teatro di San Carllossa ja Moskovan Bolshoissa.
1990	Toinen sydänkohtaus.
1992-1995	Pianokappaleet, Ofelian laulujen toinen editio, elokuvamusiikkia.
1997	Nimikkokonsertti kotikaupungissa Vologdassa, lukuisia palkintoja säveltäjäntyöstä.
1998	Toukokuu, viimeinen nimikkokonsertti Pietarissa, Kapellassa.
1999	Kuoli sydänkohtaukseen kotona, 28. tammikuuta.

3 Valeri Gavrilin taiteilijana, ajattelijana ja opettajana

3.1 Ajatuksia musiikista ja sen ymmärtämisestä

Tässä luvussa esitän ensin kokoamiani Valeri Gavrilinin lausemia musiikista, taiteesta sekä niiden ymmärtämisestä. Lainaukset ovat pääasiassa peräisin hänen kirjoittamasta kirjastaan "O muzyke i ne tol'ko" ("О музыке и не только... Записи разных лет"/ suom. "Musiikista ja muusta. Kirjoituksia eri vuosilta"), johon on koottu säveltäjän muistinpanoja eri vuosilta. Kirjan on julkaissut Pietarilainen Kompozitor-kustantamo vuonna 2003.

Gavrilinin suhtautui musiikkiin kaiken kattavana asiana, joka ympäröi erottamattomasti koko olemassaoloa:

"Minulle kaikki elämässä on musiikkia. Ihmissielun pyrkimykset ja liikkeet, halut, muisti, ruumis, teot - kaikki on musiikkia, keinoa tai hyvää." (Gavrilin 2003, 325.)

"Musiikki on vapauden, täydellisen vapauden hetkiä." (Gavrilin 2003, 325.)

Seuraava lause kuulostaa hauskalta, mutta korostaa taiteilijan vilpittämyyttä sekä taiteen ilmaisuvoimaa:

"Ylipäänsä jokainen taiteilija ilmaisee omia tunteitaan. Niiden puuttuessa hän ilmaisee omia ajatuksiansa." (Gavrilin 2003, 73.)

Gavrilin piti erittäin tärkeänä sitä, että hänen oma musiikkinsa on helposti lähestyttävää. Hänen taiteensa on siten suunnattu mitä laajimmalle yleisöjoukolle.

"Taide on silloin, kun on ymmärrettävää" (Gavrilin 2003, 115).

Säveltäjän ehdottomuus omaa taidetta kohtaan sekä rehellisyys ja vastuun tunne kuulijoita kohtaan käyvät ilmi seuraavasta lausemasta:

"Musiikki on elämän seurausta. Mutta se ei anna mitään kuulijalle, tietäjälle, ammattilaiselle, jos hänen moraalinsa on ristiriidassa musiikkia synnyttäneen syyn kanssa. Toisin sanoen vieläpä musiikin, jota ei ole vielä kuultu, ja jopa sellaisen musiikin, joka ei vielä ole syntynyt, on oltava odotettua." (Gavrilin 2003, 326.)

Seuraava kappale kertoo Gavrilinin omin sanoin tämän tavasta omaksua musiikkia. Olen kääntänyt osan Gavrilinin artikkelista Zаметки о восприятии музыки (Huomioita musiikin omaksumisesta/Заметки о восприятии музыки). Artikkelin sijaitsee sivustolla

www.bookside.ru/gavrilin ja sitä on katsottu 30.10.2009. Artikkelisarjan on koontanut Miheeva (Leningrad 1970, 150-155).

Gavrilin kirjoittaa: "...Minulla oli loistavat opettajat, jotka ovat opettaneet erinomaisen hyvin. Eniten sain irti heidän omasta soitostaan - pianolla ja klarinetilla (siihen aikaan olin klarinetisti). Kaikki [heidän soitossaan] - ilmeet, sormien, käsien ja koko vartalon liikkeet - paljastivat ja avasivat soitettavan musiikin merkityksiä. Ja ennen kaikkea sormet pianon koskettimistolla: niiden mitä moninaisin mimiikkansa. Aluksi se näytti minusta epäluontevalta ja hyvin naurettavalta, jopa jonkinlaiselta virnistelyltä, mutta sitten huomasin, etten pysty tuomaan puoltakaan kappaleen luonteesta esille, jos en anna sormilleni tietynlaista "ilmettä". Tämän oivaltamisen jälkeen muusikon - taiteilijan erityinen ulkonäkö ei näyttänyt minusta oudolta. Se ei enää herättänyt minussa hämmästyä eikä naurua.

Miksi puhun siitä? Luulen, että mikään ei auta musiikin ymmärtämisessä niin paljon kuin se, että kuuntelee sitä ollessaan lähellä soittajaa."

3.2 Gavrilin opettajana

Noin kymmenen vuoden ajan Valeri Gavrilin opetti sävellystä ja teoria-aineita Rimski-Korsakov -Musiikkikorkeakoulussa Pietarissa (Mihailov 2008).

Nevolovich (2008, 164) muistelee: "Erilaisista syistä johtuen vain pienestä osasta hänen harvoista oppilaistaan tuli säveltäjiä". Säveltäjän vaativuudesta itseään kohtaan yllä mainittu Nevilovich jatkaa: "Gavrilin itse oli sitä mieltä, että hän on huono opettaja.

Todennäköisesti se johtui siitä, että häneen suhtauduttiin varauksellisesti Konservatoriolla, eikä hänen oppilaitaan otettu kovin mielellään sisään." (2008, 166.)

Monien Gavrilinin tunteneiden mielestä hän oli poikkeuksellisen laajasti yleissivistynyt ihminen. Sen lisäksi hänestä puhutaan myös loistavana, synnynnäisenä opettajana, mikä välittyi sitä kautta, että hän osasi hyvin selkeästi ja ymmärrettävästi ilmaista vaikeatkin asiat tekemättä niistä kuitenkaan yksinkertaisia. "Kysymyksiini, jotka koskivat historiaa, musiikin teoriaa, esittämistä sekä musiikin yhteyksiä muihin taiteisiin, Gavrilin vastasi hyvin laajasti ja suurella kärsivällisyydellä. Hänen vastauksensa muuttuivatkin joskus jopa yhdelle kuuntelijalle suunnatuiksi luennoiksi." (Butovskij 2008, 148.)

Eräs toinenkin Valeri Gavrilinin oppilaista - Nikolai Lebedev - muistelee, että Gavrilin oli lahjakkuutensa ansiosta suurenmoinen opettaja (2008, 157-158): "...hänen

lahjakkuutensa oli todellakin tarttuvaa. Hän osasi antaa osan omasta energiastaan ja sen tunsi: hänen seurassaan olemisen jälkeen työ sujui vimmatulla innostuneisuudella, ilmestyi pakkomieli, joka muistutti luovaa fanaattisuutta". Yllä kerrottu osuu säveltäjän opetajuuden ytimeen, koska omien sanojensa mukaan Gavriilin näki opettajan työssä tärkeimmän "...osata kuumentaa, innostaa nuoria kärsivällisyydellä" (Gavriilin 2003, 291).

Gavriilin lahjakkuudesta opettajana kertoo myös hänen pedagogisesta näkökulmasta kiinnostava artikkelinsa lasten musiikin omaksumisesta. Gavriilin kertoo artikkelissa alkeisopetuksesta ja opetusmetodistaan. Perehdyn tarkemmin kyseiseen artikkeliin luvussa 5.2.2.

4 Valeri Gavrilin säveltäjänä

”Musiikki on sydämeni, elämäni...”

4.1 Taustaa

1960-luku Neuvostoliiton musiikkielämässä oli aika, jolloin dodekafoniaa, aleatorisuutta, sonorisuutta sekä muita lännestä tulevia muodikkaita säveltäjien käyttämiä tekniikoita kokeiltiin ja omaksuttiin. Tietysti kokeilijoiden eturivissä olivat ennen kaikkea nuoret säveltäjät, joiden mielestä uusien tekniikoiden mahdollistama soinnillinen maailma näytti epätavalliselta, uudenaikaiselta, rohkealta ja omaperäiseltä. (Belov 2008.)

Valeri Gavrilin oli perillä siitä, että muun muassa hänen arvostamansa Salmanov oli omissa sävellyksissään kokeillut sarjallisuutta. Samoihin aikoihin ilmestyivät Tistsenkon kamariopukset sekä Knaifelin joskus skandaalimaisen reaktion aiheuttaneet teokset. (Belov 2008.)

Gennadi Belovin mukaan: ”Alusta alkaen Gavrilin suhtautui varauksella sekä jossain määrin kriittisestikin suosioon nouseeseen nykyaikaismusiikkiin, vaikka ei välttellyt tarkkaa ja huolellista perehtymistä siihen” (2008, 91).

Gavrilinin mukaan hänen musiikkinsa liittyy aina kipuun (Bjalik 2008).

Tätä täytyy ymmärtää kahdella tavalla. Ensinnäkään se ei suinkaan tarkoita sitä, että hänen musiikkinsa olisi luonteeltaan surumielistä ja dramaattista. Se ei myös tarkoita sitä, että Gavrilin olisi niin kutsuttu ”mollisäveltäjä”. Hänen kappaleissaan esiintyy erittäin kirjava ja vaihtelevan laaja tunneskaala, johon sisältyy hilpeyttä ja iloisuutta. Bjalik (2008, 272): ”Mielialaltaan useimmiten ei kovin hilpeä Gavrilin peitti surumielisyyttään ironialla, oli hyvin herkkä huumorille sekä vitsaili itse hyvin osuvasti”.

Silti Gavrilinin musiikin pääsävy on - samalla tavalla kuin säveltäjän rakastaman Tsaikovskin musiikin - haikea. Gavrilinin suuria sävellyksiä, kuten esimerkiksi Venäläistä ja Saksalaisia vihkoja, ”Perezvony”-kuorosinfoniaa sekä ”Anjuta-balettia” leimaa suru ihmisten toteutumattomista haaveista, hyvyydestä ilman vastakaikua. Bjalikia lainatakseni (2008, 272): ”Säveltäjä ei kuitenkaan keskity fysiologisen tai psykologisen kivun ilmaisemiseen vaan antaa kuulijan ymmärtää miten onnettomatkin ihmiset voivat olla urheita, kärsivällisiä, jalomielisiä ja kauniita. Hänen teoksissaan tragedia väistämättä sisältää itsessään valaistumisen, katarsiksen”.

Gavrilin väitteelle siitä, että hänen musiikissaan kipu on aina läsnä, voi löytää toisenkin merkityksen. Hänen mielestään taiteen tehtävänä on toimia ikään kuin vastamyrryksenä kipuun. Siitä syystä on väärin vaihtaa lääke korvikkeeksi, joka ainoastaan pahentaa apua tarvitsevan tilaa. Tämän tyyppisenä korvikkeena hän piti näennäistä taidetta, joka ilmeni mauttomuudessa, kevytmielisyydessä sekä ammatillisena epäpätevyytenä. Hän vihasi hutaisemalla tehtyä työtä, ja varsinkin sitä, että epäaitous, joka on ontto sisältään, esittäytyi merkittävänä. (Bjalik 2008.)

Ehkäpä tästä syystä Gavrilin välit omaan ammattikuntaansa eivät olleet mutkattomat. Teosten "esittämättömyyden problematiikka", johon usein törmäsivät säveltäjät, jotka syystä tai toisesta eivät ole olleet puolue-, hallinto-, tai valtionjohdon suosiossa, koski myös Gavrilinia. (Butovski 2008, 141.) Tilanne oli erittäin ristiriitainen, koska toisaalta Gavrilin oli saanut arvonimiä sekä suuria palkintoja, mutta samanaikaisesti ylempien instanssien suhtautuminen häneen oli yhä enenevässä määrin varauksellista.

Elokuvakritiikko Butovski kertookin Gavrilin asenteesta (2008, 142-143): "Hänessä ei ollut yhtään kaksinaamaisuutta. Samaa voi sanoa Gavrilin taiteesta sekä ylipäänsä koko hänen käytöksestään. Luulen, että hänen sietämättömyytensä instansseja, hallintoviranomaisia kohtaan, samoin kuin joitakin musiikkijohtajia kohtaan, oli seuraamusta hänen osaamattomuudestaan olla vilpillinen, siihen aikaan yleiseen tapaan olla kaksinaamainen".

Gavrilin oli aina epäpoliittisesti suuntautunut ihminen, joka oli ideologisen diktatuurin ulottumattomissa. Hänen tietoisuutensa oli saanut ravintoa enemmän ortodoksisuudesta kuin marxilaisuudesta. (Bjalik 2008.)

Säveltäjien liiton jäsenistön keskuudessa, johon kuuluivat myös musiikkitieteilijät, oli toki ihmisiä, jotka todella arvostivat Gavrilinia ja hänen sävellyksiään. Heidän joukostaan on mainittava ennen kaikkea Georgij Sviridovia, joka kirjoitti Gavrilin musiikista erittäin lämpimästi sekä suurella arvostuksella (2008, 14) seuraavasti: "Gavrilin musiikki on korkean moraalisen sisällön musiikkia, joka on täynnä tunteiden ylevyyttä. Siinä ei ole epäpuhtaita musiikillisia harmonioita eikä likaisia pyrkimyksiä. Se kutsuu ihmistä hyvyyteen, sisäiseen täydellisyyteen".

Kuva 3. Gavriilin Sviridovin kanssa. Lähde: G.Sviridov 2008, 8.

Ihmiset, jotka ovat tunteneet henkilökohtaisesti Gavriilin, ovat usein maininneet, että sekä hänen omaa olemustaan että kaikkea, mitä hän sävelsi, leimasi ehdoton vastuullisuuden tunne sekä kuulijoita että kulttuurista kohtaan. "Minulle suuri ilo on se, että voin jättää jälkeeni hyvän muiston sekä mahdollisimman paljon työni tuloksia" - muistelee Tatjana Tomashevskaja Valeri Gavriilin sanoneen (2008, 49).

Gavriilin itse kertoi omasta sävellysprosessistaan näin: "Musiikillinen ajatus alkaa minulla joskus parista nuotista. Joskus en edes tiedä mitä ne merkitsevät. ...Enkä myös tiedä, minkälainen sävellyksestä tulee: pieni vai suuri, tuleeko se olemaan lauluäänelle vai orkesterille, vai kenties pianolle. Minusta on kaikkein tärkein välittää tunteiden aitous." (Haradzhanjan 2008, 218.) Bjalikin mukaan (2008) Valeri sävelsi teoksensa kokonaan, kakikkia yksityiskohtia myöten painaen ne muistiinsa ja kirjoitti teokset ylös paperille vasta myöhemmin, kun ilmestyi jonkinlainen virike, joka on voinut olla esimerkiksi tuleva esittäminen konsertissa.

Luodakseni edes jonkinlaisen kuvan säveltäjän tuotantoon aikaisemmin tässä työssä jo maininnan saaneiden teosten lisäksi, voisin lyhyesti mainita joitakin muita säveltäjän teoksia. Valeri Gavriilin laajaan ja monipuoliseen sävellystuotantoon kuuluu muun muassa kolme jousikvartettoa (1960, 1962, 1964), sonaatti viululle ja pianolle (1968), lukuisia kuoroteoksia (a capella), sinfonisia sarjoja, neljä balettia sekä kolme oopperaa.

4.2 Valeri Gavriilin musiikin tyylistä

”Valo meidän sisällämme on kaikista tärkein musiikki mikä on olemassa”.

Ennen kuin alan kirjoittaa Valeri Gavriilin musiikin tyylistä on hyvä määritellä itse tyyliä käsitteenä. Mikä on tyyli? Sana tyyli (ranskalainen ja englantilainen *style*, italialainen *stile* sekä saksalainen *Stil* ovat peräisin latinalaisesta *stilus* -sanasta, joka tarkoittaa kirjoituspuikkoa, käsialaa) selityy sivistyssanakirjan mukaan seuraavasti: ”Tyyli on hallitseva tai tunnusomainen, erityisesti havaittavissa oleva, omaleimainen ja pieniinkin yksityiskohtiin vaikuttava yleispiirre, sekä luovan taiteilijan että sovinnaisen taitajan käyttämänä” (Valpola 2000).

Mielestäni musiikintutkija Ruchjevskaja kirjoittaa hyvin osuvasti nimenomaan taiteen tyylistä seuraavasti: Tyyli on hänen mielestään ilmaisukeinojen kokonaisuus. Se on taiteilijan ilmaistu suhtautumistapa hänen taiteensa kohteeseen. (Ruchjevskaja 2008, 243.) Jatkaakseni edelleen Ruchjevskajan mukaan: ”... tyyliä ei voi ”tilata”, vaan ainoastaan voi valita teknisen keinon, lainata välineitä. Sillä tiellä kohdataan usein taiteellisia vaikeuksia, sekä vieraaseen yksilöllisyyteen liittyviä vaikeuksia. Personaallinen tyyli ei muokkaudu väkisin eikä myös tahdosta, vaan konkreettisten, yhä merkityksellisempien taiteellisten pulmien ratkaisuisissa. Näin on asia myös Gavriilin tyylin kohdalla”. (2008, 243.) Georgij Sviridov puhuu Gavriilin tyylistä seuraavasti: “[siinä] ei ole minkäänlaista tyylien sekoittumista. Hänen tyyliinsä on uskomattoman ylevä ja puhdas” (2008, 13).

Omassa sävellystyössään Gavriilin pyrki yleisön läheisyyteen. Sinfonisten teosten lisäksi hän on säveltänyt populaarilauluja, elokuvamusiikkia sekä teatterimusiikkia. Hänelle oli tärkeä se, että mahdollisimman moni ihminen kokee musiikin läheiseksi ilmiöksi, eikä kaukaiseksi, elististiseksi taidemuodoksi. ”Akateemisuus kaikissa sen ilmenemismuodoissaan oli Gavriinille vastenmielistä. Jatkokoulutuksessa opiskelun aikana hän pyrki enemmänkin romantismiin” (Lebedev 2008, 159). “[Gavriilin] oli realisti, musiikillinen demokraatti, joka pyrki luomaan uudelleen katkenneen yhteyden yleisöön. Hän oli ihminen, joka ei hyväksynyt ”norsunluutorni”-konseptia, johon säveltäjän oli ikään kuin poistuttava ympäröivästä maailmasta ja jonka apologeettana oli ennen kaikkea Arnold Schönberg ja häntä seuraavat modernistien ja akateemikkojen sukupolvet” (Lebedev 2008, 159).

Musiikintutkija Moris Bonfeld (2008) korostaa Gavriliinin musiikin viestin suuntautuvan hyvin laajalle kuulijakunnalle. Sitä kautta Gavriliinin musiikin juuret ovat Schumannin ja Schubertin traditiossa.

5 Valeri Gavrilinin pianomusiikki

Näyttelijä Vadim Mihailov luonnehtii Gavrilinin musiikkityyliä aika osuvasti näin: Omassa taiteessaan Gavrilin on ehdottanut suuntaa, joka myöhemmin voimistui muissakin taiteen lajeissa. Siinä yhdistyvät korkea kulttuuri, tieto, hienoistuneisuus, mestarillisuus ja yksinkertaisuus, vilpittömyys, lapsenomainen puhtaus sekä naiivius. (2008, 404.)

Mielestäni tämä ”yksinkertainen”, lapsenomainen sekä hyvällä tavalla naiivikin musiikin luonnehdinta sopii erityisen hyvin säveltäjän pianotuotannosta puhuessa.

5.1 Gavrilin pianistina

Gavrilin tunsi pianon soittmena erinomaisen hyvin ja oli itse loistava pianisti (Haradzhanjan 2008; Derevjagina 2008). Hän oli hyvin herkkä ja vaativa pianisteja ja pianon sointia kohtaan. Konservatorion erikoiskoulussa hän opiskeli E.Gugelin johdolla, joka itse Golubovskajan oppilaana olleena kiinnitti erityistä huomiota soinnin kauneuteen ja ilmeikkyyteen sekä fraseerauksen luontevuuteen. (Bjalik 2008, 258-259.) On todennäköistä, että omissa mieltymyksissään pianisteihin Gavrilin arvosti juuri yllämainittuja ominaisuuksia.

Hän [Gavrilin] ei koskaan käyttänyt sanaa ”soittaa”, vaan ainoastaan ”harjoitella”. Ylipäänsä häneltä ei koskaan voinut kuulla: ”Minä sävelsin” tai ”Minä työskentelin”, vaan ainoastaan: ”Minä harjoittelin”. Hänen jokapäiväisiin harjoituksiinsa kuului muiden säveltäjien teosten esittäminen, eikä ainoastaan esittäminen vaan tutkiminen esittämisen aikana. Jokapäiväisiin tehtäviin kuului myös tavanomainen pianistin harjoittelu. Jopa ollessaan hyvin sairaana ja hyvin tiedostaen, että julkiset esiintymiset eivät tule kuuloonkaan, Gavrilin tarmokkaasti jatkoi pianoharjoittelua”. (Butovski 2008, 113.)

Gavrilin harjoitteli 4 - 6 tuntia päivässä. Aamuisin hän yleensä soitti Chernyn etydeja, minkä lisäksi päivittäin Schubertia ja Schumannia. (Gorodecki 2008; Derevjagina 2008.)

Kuva 4. Gavrilinin kädet.

Lähde: <http://www.cultinfo.ru/gavrilin/photo.htm>

Hänen pianonsoitostaan on säilynyt joitakin kuvauksia, ja kaikkia niitä leimaa hyvin vahva ilmaisu, yllätyksellisyys, osuva ja tarkka tunteen välittäminen (Uljanov 2008).

Myös elokuvatiiteilijä Butovskin mukaan: ”Hän soitti täydellä voimalla, hyvin emotionaalisesti, ottaen kuulijansa” (2008, 114). Moni Gavriilinia läheisesti tunteva muistelee että varsinkin kotioloissa hän soitti suurenmoisesti, joskus jopa virtuoosisesti, improvisoi paljon ja esitti monenlaisia musiikillisia vitsejä, mutta esiintyessään julkisissa konserteissa oli usein hyvin epävarma, vaikka konsertit olivat aina hyvin suosittuja ja niissä kävi paljon yleisöä. (Lebedev 2008; Romashin 2008.)

Soittotavaltaan Gavriilin oli hyvin pidättyväinen. Kerrotaan, että Gavriilin ulkoisesti liikkumattomat kasvat elivät hänen soittaessaan omaa elämäänsä (Derevjagina 2008, 362). Hänen pianismiaan leimasi täydellinen soitettavan säveltäjän tyylin hallinta. Erityisesti pianisti Oganjan, joka oli ja on edelleenkin Gavriilin pianomusiikin tärkein esittäjä, ihaili Gavriilin soittamaa Schubertia (Oganjan 2008, 348).

Tämän luvun lopussa haluaisin kirjoittaa pienen pätkän säveltäjän soiton synnyttämästä vahvasta ikimuistoisesta kokemuksesta.

”Valeri istui oman Bechsteininsa ääreen. Hänen pienet, miltei lapsen kokoiset kätensä laskeutuvat koskettimistolle. Ja alkaa ihme. Jos joku kertoo teille, ettei tässä maailmassa tapahdu ihmeitä, älkää uskoko. Minä ainakin tiedän. Olen muutaman kerran kuullut Valeri Gavriilin soittoa”. (Maksimov 2008, 469.)

5.2 Valeri Gavriilin soolopianoteokset

Ironisesti Gavriilin kirjoitti muistiinpanoihinsa: ”Sydämellistä ja niin kutsutun ’lämmihenkestä’ musiikkia kirjoittavat pääsääntöisesti ihmiset, jotka ovat huonoja pianisteja” (2003, 72), viitaten siihen että pianolla ei voi laulaa - Gavriilin arvosti ihmisääntä yli kaiken. Siitä huolimatta säveltäjän tuotannossa ovat varsin huomionarvoisessa osassa teokset pianolle. Mielestäni omalla soolopianotuotannollaan Gavriilin itse todistaa tämän lausahduksen vitsiksi.

Valeri Gavriilin soolopianotuotanto on melko laaja. Se koostuu suuresta määrästä yksittäisiä kappaleita, jotka joskus muodostavat kolmesta viiteen sävellyksestä koostuvia sarjoja. Miniatyrit ovat luonteeltaan hyvin erilaisia - säveltäjä on käyttänyt teoksissaan tansseja (esimerkiksi Marssi ja Polkka), lauluja (esimerkiksi Tuutulaulu) sekä joskus tietyn

mielialan innoittamana säveltänyt karakterikappaleita (esimerkkinä Neljä mielialaa -niminen sarja).

Pienen muodon suosiminen pianosävellyksissä oli ehdottomasti säveltäjän tietoinen valinta. Hän mainitsi usein lempikirjailijakseen Tsehovin - yhteys tämän novelleihin on Gavriliinin pianotuotannossa varsin ilmeinen. (Bonfeld 2008.) Bonfeld viittaa Tsehovin ja Gavriliinin läheisyyteen erityisesti Anjuta-baletin kohdalla (Tsehovin Anna kaulassa -kertomuksen mukaan), mutta mielestäni vertailua kirjailijan tuotantoon voi tarkastella laajemmassa mittakaavassa ja soveltaa kyseisen baletin lisäksi myös Gavriliinin muuhun pianotuotantoon. Kappaleista voi löytää musiikkia, joka on hyvin lämminhenkistä, siroa, joskus ironista, jopa sarkastista - siinäkin tuntuu olevan paljon yhteistä Tsehovin hahmojen kanssa.

Juuri näiden seikkojen takia Gavriliinin moni-ilmeinen pianotuotanto mahdollistaa sopivan teoksen valitsemisen hyvin erityyppiselle soittajalle. Esimerkiksi Toccata on hyvin virtuoosinen, iskevä ja näyttävä kappale, joka sopii reippaalle, energiselle pianistille, kun taas "Surumielisyys" sarjasta "Neljä mielialaa" on hyvin rauhallinen, laulava ja jopa jossakin määrin sisäänpäin kääntynyt sävellyks, joka vaatii herkkyyttä ja laulavuutta.

5.2.1 Lapsille sävelletyt pianokappaleet

Gavriliinin koko pianotuotanto käsittää lähes 100 pientä soolopianokappaletta. Niiden osa on julkaistu Pietarilaisen Kompozitor-kustantamon toimesta kolmessa vihkossa. Kappaleiden ensipainoksen ilmestyttyä miniatyyreistä on tullut nopeasti hyvin suosittuja musiikkiopistojen ohjelmistoissa Tchaikovskin Lastenalbumin, Schumannin Album für die Jugendin, Prokofjeffin, Maikaparin ja Kabalevskin lastenkappaleiden rinnalla.

Valeri Gavriliinin pianoteoksille on erityisen ominaista kuvaannollisuus, sanan ja musiikin yhteenliittäminen sekä melodisuus. Lapsille suunnatussa ohjelmistossa Valeri Gavriliin usein käytti toistuvia rytmisiä kuvioita toisessa kädessä, kun taas toisen käden materiaali saatta olla vaihtelevaa. Hyvät esimerkit tästä ratkaisusta ovat havaittavissa muun muassa kappaleissa "Soita minun harmoniikka" ja "Troikka".

5.2.2 Gavriliin alkeisopetuksesta ja omasta opetusmetodistaan

Valeri Gavriliinin lahjakkuudesta opettajana olen jo maininnut aikaisemmin. Tässä työni osiossa haluaisin keskittyä nimenomaan hänen sävellyksiinsä pianonsoiton opiskelijoille.

Kyseisiä kappaleita säveltäessään Gavrilin on käyttänyt kehittämäänsä ajatusta sanojen ja musiikin yhteenliittämisestä.

Ennen kuin menen suoraan esimerkkiin, haluaisin esitellä Valeri Gavrilin kirjoittaman artikkelin ja sitä kautta avata lukijoille hänen käsitystään alkeisopetuksesta.

Kauan sitten musiikkia opetettiin vain ja ainoastaan sen aikaisen materiaalin avulla. Muistellaan vaikka J.S.Bachin ja L.Mozartin lapsille suunnattuja vihkoja. Chernyn ja Clementin etydit sisältävät kielellisiä, harmonisia ja rakenteellisia erikoisuuksia ei ainoastaan jo olemassa olevasta tyylistä mutta myös kyseisen ajan tyyleistä. Tähän liittyen haluaisin kiinnittää huomiota nykysäveltäjän rooliin, kun kirjoitetaan lapsille suunnattuja sävellyksiä. Nimenomaan hänen pitää - ja täytyykin - omissa sävellyksissä elvyttää kaikki se suurenmoisuus, minkä edeltävä musiikki on hänelle antanut. Kauneuden popularisoinnin momentti on välttämätön jokaisessa lapselle suunnatussa teoksessa, mutta se pitää toteuttaa ilman musiikin alentuvaa suopeutta ja helpottamista, vaan yksinkertaisesti ja luontevasti. Lapset eivät pidä musiikillisista "ruokalapuista", he tuntevat herkästi niiden pikkumaisen tekopyhyiden ja siksi usein suosivat "aikuisten" musiikkia. Mielistelevä primitiivisyys, joka on niin tyypillistä keskinkertaiselle lastenmusiikille, on mielenkiintoista vain aikuiselle, mutta täysin vierasta lapsille. Se totuttaa heidät, kuten kaikki primitiivinen yleensäkin, musiikin kuluttamiseen ilman minkäänlaista luovuutta. Tämä on huono asia. Silloin kun tämänkaltainen lapsi, joka ei osaa olla luova, kasvaa aikuiseksi, hän tulee pelkäämään "vakavaa, monimutkaista musiikkia" kuin paholaista.

Musiikin harrastamisen alkuvaiheessa, sen lisäksi, että pidetään mielessä oppilaan ikä, ei saa tappaa hänen kiinnostustaan musiikkiin.

Kaikista pienimmillä näköaisti on kehittynyt paljon pidemmälle kuin kuuloaisti, joka on pääosin harjaantunut sanojen vastaanottokyvyssä. Tämän takia lapsille suunnatun musiikin on oltava konkreettis-kuvauksellista, sen on oltava sidoksissa siihen mitä lapsi on jo nähnyt, mistä hänelle voi selittää sanojen avulla. Olen säveltänyt "Kolme musiikkitarinaa"-nimisen sävellyksen pianolle, johon olen itse kirjoittanut arkiteksteja. Voin tässä kehuskella, että lapset ovat yhtä suurella kiinnostuneisuudella seuranneet sekä tarinoiden että musiikin etenemistä.

Niistä tarinoista olen aloittanut toisenkin kokeen - puheen musiikillistaminen, sen intonaatioiden välittäminen musiikillisessa hahmossa. Tarina: "Lähti Tiitus metsään" alkaa juuri tällä periaatteella. Kappaleessa "Soita minun harmoniikka" molemmat fraasit, jotka ovat kontrapunktisessa suhteessa toisiinsa, kirjaimellisesti "sanovat" sen lauseen.

Sitä mukaa kun lapsi aikuistuu ja hänen kokemuksensa elämästä rikastuu, musiikki, jonka hän kykenee vastaanottamaan uskottavalla tavalla mutkistuu. Mutta tässäkin tarvitaan herkkää ja hienovaraista lähestymistä koskien musiikkivalintaa. Tulee erittäin hyvin tiedostaa se, että liikkeellä ja rytmillä on melko pitkään ollut etusija lapsen musiikin vastaanottamisen prosessissa. Melodisen kudoksen omaksuminen, toisin sanoin tietoisuus seuraa jäljessä. Ei ole sattuma, että kaikissa lasten kansanlauluissa toimeenpaneva voima on nimenomaan rytmissä, ja sen sijaan melodia on varsin yksinkertainen. Siksi kaikki monimutkaistaminen melodian suhteen täytyy olla huolellisesti valmistettua.

Kuten tästä kirjoituksesta käy ilmi, Gavrilin kiinnitti paljon huomiota siihen, missä suhteessa musiikki on sanaan. Juuri tämä, hänen alkeismateriaaleilleen tyypillinen "musiikin puhuttavuus" on erittäin mielenkiintoinen ja tärkeä asia, joka joskus jää soitonopetuksen alkuvaiheessa vähemmälle huomiolle.

Alla esitän kaksi esimerkkiä säveltäjän tavasta sulauttaa musiikkiin kielellisiä mielikuvia. Esimerkit ovat alunperin venäjäksi ja tässä esittämäni käännösvaihtoehdot ovat vain viitteellisiä, joskin kyllä mahdollisia sovellettaviksi. Muut mahdolliset suomennokset ovat jokaisen päätettävissä.

Lasten sarja "Taruja" :

"Kun lähti Tiitus metsään":

Kun läh-ti Tii-tus met-sään.

Soita, minun harmoniikka:

(Soi-ta, mi-nun har-mo-nii-kka)

Soi-ta, mi-nun har-mo-nii-kka, soi-ta, mi-nun har-mo-nii-kka

Varmasti jokainen pianonsoittoa aloittavalle lapselle opettanut on huomannut, miten herkästi oppilas alkaa hymisemään tutun laulun sanoja soiton aikana. Tässä paljastuu Gavriilin painottama seikka: musiikillisen merkityksen löytäminen sanojen kautta. Olen yrittänyt suomentaa kyseisiä Gavriilin esimerkkejä suomen kielelle.

5.2.3 "Taruja"-sarjan tekstien suomennokset

Tämän työn lopussa haluaisin esittää Gavriilin taruja. Olen suomentanut kyseiset tarinat itse. Luulen, että kyseisiä kappaleista kiinnostuneille olisi mielenkiintoista tuntea säveltäjän laatiman ohjelman pieniin kappaleisiin.

Taruja Kuvia vanhasta kirjasta

1. Kenraali kävelee

Kadulla kävelee kenraali. Hänen rintansa on täynnä mitaleita, saappaansa narisevat ja hänen katseensa on kuin salama. Jopa kaukaa voi hyvinkin kuvitella miten hän komentelee ja ammuskelee ja on selvä asia että kyseessä on hyvin urhoollinen kenraali, jopa oikea sankarikin. Kaikki, jotka saattuvat olla samaan aikaan kadulla kenraalin kanssa kunnioittavat häntä suuresti. Kaikki ovat pysähtyneet paikoilleen osoittaakseen hänelle kunnioituksensa, ja jotkut ovat jopa astuneet jalkakäytävältä ajotielle, jotta kenraali mahtuisi vieläkin paremmin kävellä kadulla ja samalla ollakseen vieläkin enemmän mieliksi kenraalille. Sitä suuremmalla syyllä, sillä kenraali on mahdottoman vanha. Niin vanha, että jopa raihnainen. Voi jopa kuvitella, että aivan kohta hän hajoa palasiksi. Kaiken lisäksi hän onttuilee vasemmalla jalalla. Ja kaikki osoittavat hänelle mielin määrin kunnioituksensa siitä. Voipi muuten olla, että kaikki yksinkertaisesti pelkäävät hipaista häntä, koska silloin hän vahingossa voi sortua.

2. Kun lähti Tiitus mesään (puita hakemaan)

Pikkutaru

Lähti Tiitus metsään puita hakemaan. Hän ajelee metsässä ja lauleskelee itsekseen urhoollista laulua siitä, miten on itse matkalla hakemaan puita. Yllättäen häntä vastaan ilmestyy Kaunis Maria. Tiitus tykästyi Mariaan niin että pöllähti heti paikallaan. Ja niin he alkoivat keskustelemaan.

Kaunis Maria puhuu samalla tavalla kuin kaunis joutsen uiskentelee veden pinnalla. Ja itse pikkuisen viekostelee. Tiitus puolestaan alkoi kehuskella itseään: "Minä, sanoo hän, olen niin vahva. Minä, sanoo hän, olen niin komea! Ajan metsään puita hakemaan".

Kaunis Maria puolestaan vastaa: "Sinä, sanoo hän, olet niin vahva. Sinä, sanoo hän, olet niin komea". Ja itse pikkuisen viekostelee. Tiitus vastaa hänelle: "Olen, sanoo hän, niin vahva. Olen, sanoo hän, niin komea. Ajan metsään puita hakemaan."

Käännyinpäs ja hujautanpas...” Katsoi, mutta Kaunis Maria on jo ehtinyt häipyä. Kaiken kukkuraksi hevonenkin lähti omin päin kotiin. Näin lähti Tiitus metsään puita hakemaan.

3. No niin, pojat!

Pojat istuivat.

Pojat seisoivat.

Pojat olivat hiljaa...

Minä ajattelin: ”No voi minkälainen porukka on meidän pihalla, outo ja epäselvä.”

”No niin, pojat!” sanoi yht’äkkiä joku vakavalla äänellä.

Ja sitten alkoi.

Pojat vihelsivät.

Pojat rupattelivat.

Pojat tanssivat.

Ja heti tuli aivan selväksi, että meidän pihan pojat ovat ihan samanlaisia, kuin kaikkialla muuallakin: meluisia, pöytäilevät. Jotka aioittain tykkäävät kerskailla ka kehuskellakin.

6 Valeri Gavrilinin soolopianoteosten luettelo

Alla oleva pianoteosten luettelo on säveltäjän vaimon, Natalia Gavrilovan laatima.

Luettelon on julkaissut Pietarilainen Kompozitor -kustantamo vuonna 2007. Teokset on koottu säelysvuosijärjestyksessä.

Luettelossa käytetyt lyhennykset:

AB - Venäjän kirjallisuuden instituutti, käsikirjoitusosasto, varanto 862 (Rukopisnyj otdel Instituta ruskokj literatury, fond 862 / Рукописный отдел Института русской литературы (Пушкинский дом), фонд 862)

MZK - Pietarin Konservatorion pieni sali

MZF - Pietarin Filharmonian pieni sali

SOT - Televisioyhtiö "Peterburg 5-j kanal" sinfoniaorkesteri

1958

Preludi Nro 2 / Прелюдия

Käsikirjoitus - AB

Preludi Nro 3 / Прелюдия

Käsikirjoitus - AB

1959

Kymmenen musiikkikuvaa "Almazovin kuolema" -näytelmän pohjalta (kirj. I. Olshanskij) / Десять музыкальных картинок по мотивам пьесы И. Ольшанского "Гибель Алмазова"

Neljän kappaleen käsikirjoitukset - AB, muuiden sijainti - ei tiedossa.

1964 - 1974

Pianokappale (ilman otsikkoa) / Пьеса для фортепиано (без названия)

Käsikirjoitus - AB

Pianokappale (ilman otsikkoa) / Пьеса для фортепиано (без названия)

Käsikirjoitus - AB

Kaksi kappaletta. Pianolle / Две пьесы. Для фортепиано.

Käsikirjoitus - AB

Preludit. / Прелюды.

1.Marssi 2.Taru 3.Kaihoisuus / 1.Марш 2."Легенда" 3."Томление"

Käsikirjoitus - AB

Pianokappale. Lento. / Пьеса для фортепиано. Lento.

Käsikirjoitus - AB

Sonatiini pianolle. Pioneerinen. / Сонатина для фортепиано. "Пионерская".

Käsikirjoitus - AB

Pioneria. Pianokappale. / "Пионерия". Пьеса для фортепиано.

Käsikirjoitus - AB

Kaksitoista karakterikappaletta yhteen teemaan / Двенадцать характерных пьес на одну тему.

Käsikirjoitus - AB

Seitsemän kappaletta. / Семь пьес.

Käsikirjoitus - AB:n arkistossa

Marssi / Марш

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Kok. Pjesy sovetskih kompozitorov: pianolle, L.Barenboim, Muzyka, 1967; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, muzyka, 1968; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.editio, Muzyka, 1971; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Kompozitor, 1999.

Tansseja / Танцы

Käsikirjoitus - AB (kokoelmassa 7 pianokappaletta numerona 6)

Editiot (nimeltään "Kolme tanssia"): Kok. Pjesy sovetskih kompozitorov: pianolle, L.Barenboim, Muzyka, 1967; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1968; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.editio, Muzyka, 1971; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Kompozitor, 1996.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Prelud / Прелюд

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Kompozitor, 1999.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Polkka / Полька

Käsikirjoitus - AB (kokoelmassa 7 pianokappaletta numerona 3)

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Valssi / Вальс

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1968; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.editio, Muzyka, 1971.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Venäläinen tanssi / Русская

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Pieni runoelma / Маленькая поэма

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Kompozitor, 1999.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Toccata / Токката

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Kompozitor, 1999.

Ensimmäinen esitys - MZK, 21. helmikuuta 1967, Z. Vitkind.

Fuugat. Kolme kappaletta. / Фуги. Три пьесы для фортепьяно.

Käsikirjoitus - AB

Kaksoisfuugat. Kaksi kappaletta. / Двойные фуги. Две пьесы для фортепьяно.

Käsikirjoitus - AB

Capriccio / Каприччио

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Kompozitor, 1999.

Esitys - MZK, 9. joulukuuta 1968, Z. Vitkind.

Äänitys - Venäläinen kansansoitinten orkesteri, johtaa E. Sheinkman, LP-levy Melodia, SM 03635-6

Mietiskely / "Размышление"

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.vihko, Kompozitor, 1999.

Harmoniikka ja balalaika / "Гармошка и балалайка"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Esitys - Pietari, Säveltäjien koti, 25. helmikuuta 1968, Z. Vitkind.

Vanhaan tapaan / "Подражание старинному"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Esitys - Pietari, Säveltäjien koti, 25. helmikuuta 1968, Z. Vitkind.

Kun lähti Tiitus metsään (Gavrilinin oma pikku taru) / "Поехал Тит по дрова"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.vihko, Kompozitor, 1999.

Esitys - Pietari, Säveltäjien koti, 25. helmikuuta 1968, Z. Vitkind.

No niin, pojat! (Gavrilinin teksti) / "А ну-ка, мальчики!"

Käsikirjoitus - AB (kokoelmassa 7 pianokappaletta numerona 5).

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996.

Esitys - Pietari, Säveltäjien koti, 25. helmikuuta 1968, Z. Vitkind.

Äänitys - Detskie pjesy dlja fortepiano (Lasten kappaleet pianolle), S. Zakarjan, LP-levy Melodia, D 26799-800

Kenraali kävelee (Sarjasta "Taruja", Kuvia vanhasta kirjasta, V.Gavrilinin teksti) / "Генерал идёт" ("Картинки из старой книги", текст В. Гаврилина.

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996.

Esitykset - Pietari, Säveltäjien koti, 3. maaliskuuta 1970, A.Andersen; MZK, 21. tammikuuta 1971, Z. Vitkind.

Äänitys - Detskie pjesy dlja fortepiano (Lasten kappaleet pianolle), S. Zakarjan, LP-levy Melodia, D 26799-800

Poikien tanssi / Танец мальчиков

Käsikirjoitus - AB (kokoelmassa 7 pianokappaletta numerona 1)

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999.

Pieni kylälaulu / Деревенская песенка

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko (nimeltään "Chastushka" , "Частушка"), Kompozitor, 1996.

Surullinen mieliala / "Грустное настроение"

Käsikirjoitus - AB (3. muunnelma sarjasta 12 karakterikappaletta yhteen teemaan)

Editiot: Gavrilin V.:Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.vihko, Kompozitor, 1999.

Tanssivat tornikellot / "Танцующие куранты"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Esitys / " Представление"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999.

Laulu / Песня

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Rigadon / Ригодон

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1970

Tinasotilaiden kulkue / "Шествие солдатиков"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Oli mummolla pukki / "Как у бабушки козёл"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Urhollinen laulu / Богатырская песня

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1970

Soita, minun harmoniikka / " Заиграй, моя гармошка"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Troikka / "Тройка"

Käsikirjoitus - AB

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Kettu ja majava / "Лиса и бобёр"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Ilanistujaiset / "Посиделки"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Scherzo / Скерцо

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1970

Romanssi ("Muistelma Liszista") / Романс ("Воспоминание о Листе")

Käsikirjoitus - AB

Editiot: (nimeltään Adagio /Адажио baletista "Anjuta") Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

Kehtolaulu / Колыбельная

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.vihko, Kompozitor, 1999

Pieni valssi / Маленький вальс

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Izbrannye pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1974

Vanhassa talossa / "В старом доме"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: : Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1976

Tuutulaulu / "Баю-баюшки-баю"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1976

Menivätpä surullisiksi pojat / "Загрустили парни"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1976

Oikuttelija (sarjasta Muotokuvia) / "Капризная" (из цикла "Портреты")

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

Poika, joka kävelee ja haukottelee (sarjasta Muotokuvia) / "Мальчик гуляет, мальчик зевает" (из цикла "Портреты")

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

Huoleton (sarjasta Muotokuvia) / "Беззаботный" (из цикла "Портреты")

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

Hellä tyttö (sarjasta Muotokuvia) / "Нежная" (из цикла "Портреты")

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1976; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

Muistelma valssista / Воспоминание о вальсе

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999; Kok. Val'sy goroda: dlja f-no, koonnut V.Solovjov, Muzfond, 2003

Poloneesi / Полонез

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1976; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

Esitys - Pietari, Säveltäjien koti, 16.maaliskuuta 1977, Z.Vitkind

Viimeinen tanssi / Последний танец

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: nimellä "Okonchatel'nyj tanec", Lopullinen tanssi / "Окончательный танец", Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999

1966

Sotalaulu / Военная песня

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Izbrannye pjesy dlja fortepiano, Muzyka, 1974; Kok. Chto uslyshal kompozitor: Rasskazy kompozitorov o svoej muzyke, koonnut S. Tihaja, Sovetskij kompozitor, 1983

Pilailija / "Шутник"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Kok. Chto uslyshal kompozitor: Rasskazy kompozitorov o svoej muzyke, koonnut S. Tihaja, Sovetskij kompozitor, 1983

1967

Epitafi sankarille / Эпитафия герою

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 2.vihko, Kompozitor, 1999

Esitys - MKZ, 7. joulukuuta 1968, Z. Vitkind

1972

Kirje / "Письмо"

Käsikirjoitus - AB

1977

Humoreski / Юмореска

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Esitys - Pietari, Arkitehtien koti, 16. maaliskuuta 1977, Z. Vitkind

1979

Rakkauden musiikki / "Музыка любви"

Käsikirjoitus sijaitsee V. Gavrilin perhearkistossa

1980

Iltamusiikki / "Вечерняя музыка"

Käsikirjoitus - AB

1981

Valssi K. Batjushkovin muistolle / Вальс "Памяти К. Батюшкова"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Kok. Koncertnye proizvedeniija sovetskih kompozitorov: Dlja f-no, Muzyka, 1986; nimellä "Batjushkovskij val's"/ "Батюшковский вальс": Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999;

Esitys - Pietari, Arkitehtien koti, 30. lokakuuta 1985, Z. Vitkind

Äänitys - SOT S.Gorkovenkon johdolla, CD: V. Gavrilin. Valssit. Sovitus - S. Gorkovenko.

Säätiö "Peterburgskoe nasledie i perspektiva" ("Pietarilainen perintö ja perspektiivi"/

"Петербургское наследие и перспектива", 2000

Valssi Anjuta / Анюта-вальс

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editiot: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, Sovetskij kompozitor, 1990; Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 3.vihko, Kompozitor, 1999; Gavrilin V.: Tri hita, Kompozitor, 2006

Esitys - MZF, 10.maaliskuuta 1983, E. Murina

Äänitys - SOT S.Gorkovenkon johdolla, CD: V. Gavrilin. Valssit. Sovitus - S. Gorkovenko.

Säätiö "Peterburgskoe nasledie i perspektiva" ("Pietarilainen perintö ja perspektiivi")/

"Петербургское наследие и перспектива", 2000

1983

Kellot / "Часы"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editio: Kok. Chto uslyshal kompozitor: Rassказы kompozitorov o svoej muzyke, koonnut S.

Tihaja, Sovetskij kompozitor, 1983

Yksinäinen harmoniikka / "Одинокaя гармонь"

Käsikirjoitusta ei löytynyt

Editio: Kok. Chto uslyshal kompozitor: Rassказы kompozitorov o svoej muzyke, koonnut S.

Tihaja, Sovetskij kompozitor, 1983

1992

Pienen Nastjan uni (Uudenvuodenyön uni) / "Настенькин сон" ("Сон под Новый год")

Käsikirjoitus - AB

Editio: Gavrilin V.: Pjesy dlja fortepiano, 1.vihko, Kompozitor, 1996

Lähteet

Työn pääasiallisina lähteinä olen käyttänyt Valeri Gavrilinin kirjoituksista sekä muistiinpanoista koostuvan kirjan "O muzyke I ne tol'ko" ("О музыке и не только", 2003) sekä Gavrilinin tunteneiden ihmisten kirjoituksista koostuvan kirjan "Etot udivitel'nyj Gavrilin" ("Этот удивительный Гаврилин", 2008), joka sisältää muistelmia säveltäjästä sekä hänen taiteestaan. Kaikki lähdeluettelossa vuonna 2008 julkaistuiksi merkityt lähteet löytyvät siis tästä kirjasta.

Belodubrovski, Mark 2008. Non scholae sed vitae. Pietari: Kompozitor.

Belov, Gennady 2008. Etot udivitel'nyj Gavrilin. Pietari: Kompozitor.

Bjalik, Mikhail 2008. Vspominaju Valeria. Pietari: Kompozitor.

Bonfeld, Moris 2008. Muzyka Gavrilina - segodnja i vseгда. Pietari: Kompozitor.

Butovski, Yakov 2008. Zapomnivsheesja. Pietari: Kompozitor.

Derevjagina, Nadezhda 2008. "Blazhen, kto druga zdes' po serdcu obretaet...". Pietari: Kompozitor.

Dolukhanova, Zara 2008. Krasivyj i schedryj talant. Pietari: Kompozitor.

Efimova, Galina 2008. Dlja menja Gavrilin byl i ostajotsjavysokonravstvennym sterzhnem. Pietari: Kompozitor.

Gavrilin, Valeri 2003. O muzyke i ne tol'ko ("О музыке и не только..."). Pietari: Kompozitor.

Gorodetski, Stanislav 2008. On prekrasno soznaval otvetstvennost' pered ljud'mi i Bogom. Pietari: Kompozitor.

Haradzhnjan, Raffi 2008. Molchanie v letnem sadu. Pietari: Kompozitor.

Korogodki, Zinovi 2008. Edinstvennaja lichnost'. Pietari: Kompozitor.

Lebedev, Nikolai 2008. Talant ego byl poistine zarazitel'nyj. Pietari: Kompozitor.

Magdeeva, Margarita 2008. Pust' vsjo zabudetsja - ljubov' ostanetsja. Pietari: Kompozitor.

Maksimov, Viktor 2008. Byt' solov'inym derevom. Pietari: Kompozitor.

Mihailov, Aleksandr 2008. Klassnyj chas. Pietari: Kompozitor.

Mihailov, Vadim 2008. Schast'e rabotat' s nim. Pietari: Kompozitor.

Nevolovich, Arnold 2008. Podlinnoe nikogda ne ustarevaet. Pietari: Kompozitor.

Oganjan, Robert 2008. Chelovek, kotoryj ostalsja veren sebe. Pietari: Kompozitor.

Romashin, Vladimir 2008. Verju. Pietari: Kompozitor.

Ruchjevskaja, Ekaterina 2008. "O, pamjat' serdza". Pietari: Kompozitor.

Serova, Natalia 2008. Valeri Gavrilin - chelovek na vse vremena. Pietari: Kompozitor.

Shostakovits, Dmitri 2008. O V. A. Gavriline. Pietari: Kompozitor.

- Sviridov, Georgij 2008. O V. A. Gavriline. Pietari: Kompozitor.
- Tomashevskaja, Tatyana 2008. Tak bystro proletelo vremja. Pietari: Kompozitor.
- Uljanov, Mikhail 2008. Pevec zemli ruskokoj. Pietari: Kompozitor.
- Voiler, Vadim 2008. My byli s nim, kak brat'ja. Pietari: Kompozitor.
- Valpola, Veli 2000. Suuri sivistyssanakirja. Juva: WSOY.
- Zolotov, Andrei 2008. Iz Vologdy - v mir. Pietari: Kompozitor.

Nettilähteet:

Bonfeld, Moris 2005. Vydajuchiesja vologzhane: Biograficheskie ocherki/ Red.sovet "Vologodskaja enciklopedija". Vologda: Rus'. Saatavilla www-muodossa <URL: <http://vologda-oblast.ru/persones.asp?LNG=RUS&CODE=817>>. Luettu 3.11.2009.

Gavrilin, Valeri 1970. Zametki o vosprijatii muzyki. Muzyka-detjam: Voprosy muzykal'no-esteticheskogo vospitanija. Sost. Miheeva. Sivut 150-155. Leningrad. Saatavilla www-muodossa <URL: <http://www.booksite.ru/gavrilin/4.htm>>. Luettu 3.11.2009.

Wikipedia <URL: http://ru.wikipedia.org/wiki/Гаврилин,_Валерий_Александрович>. Luettu 30.10.2009.